

гены тѣ бѣха затворени; Но за честь тж на слѣпыа ми стрика, намѣрихъ само единъ отворенъ на когото на господаря мѣ ся молихъ да земли колко земли само да ми дадеше такъвхъ фесъ. — Ся найсетный този фесъ кажи че скърихъмы пазаръваніето и прерадостенъ вѣзохъ въ къщи.

Слѣдъ разижданіе то на сички свадбары, които пресѣдствваха близо до 5-тый часъ презъ нощъта, освѣнь къщны тѣ, седнахъмы да вѣчерямы и подиръ вечеряніето безъ да ся много бавимъ лѣгнахъмы да спимъ.

Ако очитѣми да бѣха натѣгнали за сѣнь, но никакъ не бѣше възможно да заспѣж по причина на безбройны тѣ мысли които една слѣдъ друга испроваждахъ дорѣ до 8-мыа часъ презъ нощъта, или пакъ да си кажа правото преминахъ даже и цѣла та нощъ седишката като размыслихъ сѣкакви средства за избавленіе. На сѣка минута честъта ми като че ли ми предсказваше бавешката пословица: „че сѣмъ былъ повитъ съ черъ повой“ тѣй, щото ме налиташе да си извадяхъ коня презъ нощъта когато сичкитѣ други мысляхъ да сѣ заспали и да бѣгахъ, за което ся и опыхъхъ веднажъ да направя, но и тѣка честъта ми непоработи, защото, като искахъ да слѣзъ въ тъмнината по стѣлбата, препънахъся отъ горнето стѣпало и паднахъ много силно; щото ся събдихъ заспали тѣ и като извикаха „кой“? завчасъ си повъркахъ вървежа, и съ отговаряніето ми „азъ“ намѣрихъся поскоро на лѣгло то си. По-